



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

4 de Magistratibus in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

4 in cap. 9. de iure civili. nu. 12. lib. de iuris arte. ¶ Romulus ¶ permisit
 tria populo: Magistratus create: ius belli inferendi: & consili-
 um dare, & consilium dicere, iusque legis faciendæ. Dionys. Ha-
 licar. in 2. Et in lege 12. tabularum cautum ita erat, Cicero. 3. de le-
 gib. Creatio magistratuum iudicia populi, iussa verita cum seisciten-
 tar. optimatibus vota plebi libera sentio. Pulsis tamen regibus popu-
 lus omnem potestatem sibi usurpavit, eamque per certa tempora,
 & circumscripte exercendam optimatibus, consulibus, senatui,
 & aliis magistratibus, & ducibus concessit. Postea rursus trans-
 tulit in principem. hac omnia in tota l. 2. de orig. iur. P. ¶ Democra-
 tia ¶ definitur dao bus extremis, potestate summa populi, ac liber-
 rare. Et libertas illa, ut liberum sit quodcumque velis æquum face-
 re, ut scribit Aristoteles, 5. Politic. cap. 9. Finis popularis admini-
 strationis, libertas: quæ consistit, ut per vices imperent ac pareant,
 & iustam populare æquum habeant secundum numerum, non
 secundum dignitatem: Et accidit, ut quicquid multitudo statu-
 erit, id ratum iustumve necessario dicatur, hoc & Plura, de hac de-
 mocrata, & membris eius Politic. Aristot. lib. 6. c. 2. & sequentibus.

6 ¶ Democra-
 tia ¶ populi respública dicitur, quæ eo diuturnior fuit,
 quo magis leges conservavit, & duxit optimas, ut de democrata
 Atheniensium ait Pausanias. In democrata cõmunicatio digni-
 tatum per vices, videtur quandam continere naturalem guber-
 nationem, quale de gruibus scribit Athalaticus rex Gothorum.

7 Græci ¶ inquit, moralem quandam novaverunt exercere concordiam:
 inter quas nulla priuata queritur, quia iniquitatis ambitus non ha-
 betur: vigilant vicissim, communis cautela seculi odium. Sic honor
 nullus admittitur, dum omnia sub communiõne seruantur. His etiam
 volens vicaria aequalitate disponitur, vltima sit prima, & qui prima-
 tum tenuit, esse posterior non excusat. Et voluntarie seruiendo, libere
 sunt. Cassiodor. lib. 9. Variarum c. 2. in edicto. contra curiales.

De Magistratibus in genere. Cap. 4.

- 1 Magistratum potestas unde & nomen.
Magister populi dictator eod.
- 2 Magistratum diuisio remissive.
- 3 Magistratus in quorum locum iussit.
- 4 Magistratum publica persona, & potestas.
- 5 Iudicia in portis civitatum fiebant.

1 A potestate olim populi, ¶ Imperatoria vel regia nunc, pen-
 det magistratus eorumque potestas, l. ad legem lul. de ambi.
 Antea non ita, quando omnia manu regia fiebant, l. 2. in pri. de o-
 rig. iur. & per se reges iudicarent, quando ut iudicarent reges eli-
 gebantur: ut Deioeces a Medis, Herodot. in 1. & Saul ab Israelitico
 populo. l. Reg. cap. 8. electi sunt. Et id nomen expressit: quia apud
 Paulum, quibus præcipua, 57. de verbor. & rer. signific. magistros &
 magistratus dici constat, qui magis quam ceteri diligentiam & foli-
 citudinem rebus, quibus præstant, debent, & a non oendo & mō-
 strando. Tum autem dici ceptus magistratus, cum a populo ma-
 gister populi, id est, dictator creatus est, ut auctor Pomponius La-
 tus, lib. de Magistrat. Sicut & magistrum populi, dictatorem esse
 explicat Cicero, 1. de finib. Et Varro, lib. 4. ling. Latine. Magister e-
 quitum, quod summa potestas huius in equites & accensos, ut est sum-
 ma populi dictator, a quo is quoque, magister populi appellatus. Reliqui,
 quod minores quam hi magistri, magistratus: ut ab albo, albatu. Et
 vox magistratus significat eos, qui in potestate aliqua sunt consti-
 tuti, ut Cicero ait, 3. de legib. videtur igitur hanc esse magistratus vim
 ut præsit, præscribatque recta & vitia, & coniuncta cum legibus. Vt e-
 nim magistratibus leges, ita populo præstant magistratus: vereque dici
 potest magistratum esse, legem loquentem: legem autem esse mi-
 um magistratum. Aliquando etiam magistratus, pro potestate ipsa seu
 2 officio accipitur. ¶ Distinctiones ¶ porro magistratum hic non
 ponemus, nec alia, quæ ad singulorum pertinet auctoritatem, &
 iurisdictionem, vel potestatem: quia de his in perfecta iudicio-
 rum enucleatione, cum de personis sermo fiet, agetur. Et iam sa-
 tis arbitror me dixisse, in præludiis optimi Iulii consulti, lib. 2. præ-
 ludiorum, c. 31. 32. 33. 34. ¶ Interim ¶ sciendum magistratus proprie
 3 suffectos esse in locum populi, & principis, vel aliorum, qui per se
 potestatem quam habent, vel exercere nolunt, vel non possunt:
 non enim omnia per nos ipsos exsequi possumus, semper & ubi-
 que. Et proinde magistratibus opus fuit, qui consiliis suis, atque
 specie ipsa, dignitatem reipub. sustinerent, Cicero, Dial. 2. de legib.
 in fine & principio. 3. lib. eamque, ut ait Iustinianus quoque, si-
 4 bi eam missam per partes gubernarent, Justin. in §. final. in pro-
 missio Iulianus. ¶ Sicuti ¶ enim principes, sic & isti vicarii eorum, pu-

blicam curam suscipiunt, nomine principum, non suo, unde &
 publicæ personæ dicuntur, §. penult. de Autilian. tutor. Et princi-
 pes civitatis a Modestino, in l. Spadonem, §. si civitatis princeps, de
 excusat. iur. Et auctoritatem principis, ut olim populi, referunt,
 l. de offic. præf. prætor. in P. l. ad leg. lul. de Annona. Iusque pub-
 licum & in sacerdotibus, sic in magistratibus, quod ad statum rei
 Romanæ, id est, reipub. pertineant, l. 1. §. publicum, de Justit. & iur.
 in P. §. huius studii, eod. tit. l. apud Iustinian. Sicuti etiam principes
 legum publicarum habent potestatem, l. leges ut generales, & l. le-
 ges sacratissime, C. de legibus. sic & istis legum concesserunt exsecu-
 tionem & conservationem, l. iniuriarum actio, §. 1. de iniur. in P. l.
 3. §. sed vim, de eo quod met. cau. 9. Unde & pro anima legibus sunt
 magistratus: alioquin enim parum est iura in civitate esse, nisi
 sint, qui ad effectum ea deducant, l. 2. §. post originem, de orig. iuris.
 Idcirco horum potestas siue iurisdictione, dicitur de publico intro-
 ducta, cum necessitate iuris dicendi, Interpreta. post gloss. in l. 1. de
 iurisdic. omnium iud. P. cum imperio sepe, l. potestatis verbo, de
 verbor. signific. l. imperium, de iurisdic. omnium iud. in P. & cum
 maiestate Imperii, in l. penult. de Justitia & iur. Et.

¶ Omnibusque ¶ horum copia patere debet, l. observandum, §
 de offic. præf. & ideò Deus iussit Mosi, Deutero. cap. 16. in portis civi-
 tatum fieri iudicia, sic dicens: Iudices & magistratus constitues in o-
 mnibus portis tuis, quas dominus dederit per singulas tribus tuas, ut
 iudicent in isto iudicio, nec in alteram partem declinant. Et Amos pro-
 pheta, §. cap. odite malum, dilige bonum, & constitue in porta iu-
 dicium, si forte miser eatur dominus. Et igitur, inquit Cicero, 1. Of-
 ficior. proprium munus magistratus intelligere se gerere personam ci-
 vitatis, debereque eius dignitatem & decus sustinere, servare leges, &
 iura describere, & fidei sue commissa meminisse. Diximus iam alibi
 de iudicio, & magistratum decore, & quæ in illis requirantur
 in morum gravitate, religione, & sapientia. Et idcirco abstinere a
 tractatione, & sufficere in dicalle, ubi ea explicaverimus, dixi lib. 2.
 præludiorum. c. 35. 36. 37. 38.

De Personarum priuatam vitam agentium ge-
neribus. Cap. 5.

- 1 Civitatum diuidentiarum primus inuentor, & in quas partes di-
uisit.
Hippodamas Euryphontis Mileus eod.
Civitas optima quot hominum genera adesse debent.
- 2 Indorum multitudinis distinctio in quot species hominum.
Sapientium apud Indos munus eod.
Agricolarum securitas apud Indos.
Pastorum habitatio apud Indos extra vrbes, & oppida eod.
Militæ Indorum qualitas eod.
- 3 Episcopi Indorum qui, & munus.
- 4 Personarum consideratio priuatarum, & earum qualitatium in
iure.
- 5 Personarum diuisio in iure secundum scientiam, & artificium.
- 6 Personæ scientiæ saltina.

Hippodamas Euryphontis ¶ Mileus, diuisionem civitatum ¶
 primus inuenit, & primus aggressus est aliquid dicere de opti-
 mo civitatis statu. Constituit civitatem multitudinem decem mil-
 lium, in tres diuisam partes. Faciebat vnam partem artifices, alte-
 ram agricolas, tertiam propulatores belli atque arma tenentes,
 Aristoteles lib. 2. Polit. c. 6. ¶ Apud ¶ Indos septem potissimum ge-
 nera hominum, ex Arriano, lib. rer. Indicarum & Strabone. Pri-
 mum locum sophista habebant, seu sapientes, quibus nulla ope-
 ris necessitas imposita, quam ut suis diis pro salute communi sa-
 crificia facerent: diuinarent de temporibus anni, aut si quæ pu-
 blica calamitas immineret. Secundum genus erat agricolarum,
 qui neque bella curant, nec arma habent, nec tempore belli in-
 festantur etiam ab inimicis. Tertium eorum, qui ἐπιμετῆς, ἐπιμετῆς
 τε καὶ βυβλῆαι καὶ ἄλλοι ἄτε κατὰ πόλιν ἢ τε ἐν τῆσὶ κώμησιν οὐκ εἰσὶν, νομῆ-
 δες τε εἰσὶν. &c. id est, sunt pastores, armentarii, bubulci. Est illi ne-
 que vrbes, neque pagos inhabitant: sed in montibus degunt, &
 tributum ex armentis & pecore pendunt, auesque & agrestes fe-
 ras venantur. Quartum genus, τὸ δημηγερικὸν τε καὶ κτηλικὸν γένος,
 id est, opificum & negotiatorum genus, qui ex artificibus tribu-
 ta persoluebant. Quo genere etiam & nautæ continentur. Quin-
 tum genus eorum, qui πολέμιοι εἰσὶν, id est, milites dicuntur, qui solum
 bellis deseruiebant.

¶ Sextum ¶ genus faciebant, οἱ ἐπισκοποὶ καλεῖσθαι, episcopi di-
 citur, αὐτοὶ ἐφοροῦσι τὰ γένεσθαι, καὶ ἄτε τὴν χάριτίν, κατὰ τὰς πόλιν, καὶ τὰς